

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 13 marca 2014 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof – Niemcy) – Finanzamt Saarlouis przeciwko Heinzowi Malburgowi

(Sprawa C-204/13) ⁽¹⁾

(Podatki — Podatek od wartości dodanej — Źródło i zakres prawa do odliczenia — Rozwiązanie spółki przez wspólnika — Nabycie części klienteli tej spółki — Wniesienie wkładu niepieniężnego do innej spółki — Zapłata naliczonego podatku — Możliwe odliczenie)

(2014/C 135/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Finanzamt Saarlouis

Strona pozwana: Heinz Malburg

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Bundesfinanzhof – Wykładnia art. 4 ust. 1 i 2, a także art. 17 ust. 2 lit. a) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) – Źródło i zakres prawa do odliczenia – Nabycie części klienteli spółki rozwiązanej przez wspólnika tej spółki w celu wniesienia jej do nowej spółki tytułem wkładu niepieniężnego – Możliwość odliczenia podatku naliczonego

Sentencja

Artykuł 4 ust. 1 i 2, a także art. 17 ust. 2 lit. a) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 95/7/WE z dnia 10 kwietnia 1995 r., w świetle zasady neutralności podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że wspólnik spółki prawa cywilnego prowadzącej działalność w zakresie doradztwa podatkowego, który nabywa od tej spółki część klienteli wyłącznie w tym celu, aby następnie bezpośrednio przekazać nieodpłatnie tę część na rzecz nowo utworzonej spółki prawa cywilnego zajmującej się doradztwem podatkowym, w której posiada większość udziałów, do korzystania w ramach jej działalności gospodarczej, przy czym klientela ta nie wchodzi w skład majątku nowo utworzonej spółki, nie jest uprawniony do odliczenia podatku od wartości dodanej naliczonego w związku z nabyciem tej klienteli.

⁽¹⁾ Dz.U. C 178 z 22.6.2013.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 22 stycznia 2014 r. – Ryanair Ltd przeciwko PR Aviation BV

(Sprawa C-30/14)

(2014/C 135/20)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ryanair Ltd

Strona pozwana: PR Aviation BV

Pytanie prejudycjalne

Czy działanie [dyrektywy w sprawie baz danych] ⁽¹⁾ rozciąga się na bazy danych online, które nie podlegają ochronie na podstawie rozdziału III dyrektywy z tytułu praw autorskich, ani na podstawie rozdziału III z tytułu prawa ochronnego sui generis, i to w tym znaczeniu, że swoboda korzystania z takich baz danych również w tym zakresie nie może zostać ograniczona umownie na podstawie (analogicznego albo nie) zastosowania art. 6 ust. 1 i art. 8 w związku z art. 15 [dyrektywy w sprawie baz danych]?

⁽¹⁾ Dyrektywa 96/9/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 marca 1996 r. w sprawie ochrony prawnej baz danych (Dz.U. L 77, s. 20).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelnny Sąd
Administracyjny (Polska) w dniu 27 stycznia 2014 r. – Minister Finansów przeciwko Wojskowej
Agencji Mieszkaniowej w Warszawie**

(Sprawa C-42/14)

(2014/C 135/21)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelnny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Minister Finansów

Strona pozwana: Wojskowa Agencja Mieszkaniowa w Warszawie

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy art. 14 ust. 1, art. 15 ust. 1 i art. 24 ust. 1 Dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że dochodzi do dostaw przez wynajmującego energii elektrycznej, ciepłej i wody oraz usług wywozu nieczystości na rzecz najemcy lokalu, bezpośrednio zużywającego te towary i usługi, które dostarczane są do tego lokalu przez wyspecjalizowane podmioty trzecie, w sytuacji gdy stroną umów o dostawy tych towarów i świadczenie usług jest wynajmujący przenoszący jedynie koszty ich poniesienia na najemcę lokalu z nich faktycznie korzystającego?
- 2) W przypadku pozytywnej odpowiedzi na pytanie pierwsze – czy koszty energii elektrycznej, ciepłej i wody oraz wywozu nieczystości zużytych przez najemcę lokalu powiększają u wynajmującego podstawę opodatkowania (czynsz), o której mowa w art. 73 Dyrektywy 112, z tytułu świadczenia usługi najmu, czy też przedmiotowe dostawy i usługi stanowią świadczenia odrębne od usługi wynajmu lokali?

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s.1.